

La Parròquia, un altre servei

Es la dificultat de cada any: parlar de la Comunitat Cristiana no pas sota l'aspecte que li és propi —el de la vida cristiana— sinó sota aquell en el qual no caldria que es distingís de cap altra entitat perquè és cadascun dels cristians que s'ha de fer present en les tasques comunitàries del poble.

Enguany, però, si no parlem de la comunitat podem parlar de la rectoria i sota un aspecte ben bonic, el d'oferir-se a la nostra cultura per prestar-li el suport d'uns locals, des d'on testimoniar l'esplendor i la grandesa d'un passat que és de tots els santaeulaliencs. Tal com deia al RONSANA N.º 103:

HOMES O MAQUINES

Estimar la cultura, qualsevol cultura per minoritària que sigui, i en aquest cas estimar la cultura catalana, vol dir: sacrificar-li temps i esforços per aprendre bé la llengua, i diners i lleure per comprar llibres i llegir-los; vol dir: preocupacions i neguits per aconseguir l'educació nostrada que els fills es mereixen, renunciar a altres esplais sofisticats per honor a les festes i tradicions nostres; vol dir: desvetllaments i inquietuds per procurar-nos unes vacances que surtin de l'anonimat de les degradades rutes turístiques; vol dir: sensibilitat per anar rastrejant en la nostra història la manera de ser i d'expressar-se dels nostres avant-passats..., demana respectar les cultures perquè els homes puguin continuar essent homes i no quedin absorbits per unes organitzacions econòmiques multi-estatals que facin dels pobles carn trinxada per fabricar productors despersionitzats que esdevinguin un tub digestiu que mengi i que evacui i que es doblegui al servei i als interessos del gran capital.

EL NOSTRE POBLE - LA NOSTRA CULTURA

En aquest sentit, em sembla que tots els qui durant tant de temps ens hem reunit per decidir com havia de ser la rectoria de Santa Eulàlia ens hem de felicitar, perquè jo sóc dels qui van començar dient que calia arrasar l'antiga rectoria i en canvi després de converses, sovint feixugues, i d'escoltar, escoltar molt, les opinions de tècnics i lletrats i també les dels senzills i rústecs, hem arribat a la conclusió que calia restaurar. Una restauració que jo voldria que complagués a tothom però que ja veig que no podrà ser; ja que, al respecte de tot el que hi havia construït, s'hi afegeix la necessitat de fer una casa habitacle, que, alhora, ens serveixi per les activitats pròpies de la comunitat cristiana, i, donades les circumstàncies actuals i —tal com es va aprovar al darrer consell parroquial— que serveixi, també, per anar aplegant tots aquells objectes que ens parlen del passat de la nostra comunitat; d'un passat que ara pot semblar-nos molt recent, però que abans de no gaire —donada la rapidesa de la transformació de la nostra societat—,